

Ovo je pregled DELA TEKSTA rada na temu "Evropske integracije". Rad ima 20 strana. Ovde je prikazano oko 500 reči izdvojenih iz rada.

Napomena: Rad koji dobijate na e-mail ne izgleda ovako, ovo je samo DEO TEKSTA izvučen iz rada, da bi se video stil pisanja. Radovi koje dobijate na e-mail su uređeni (formatirani) po svim standardima. U tekstu ispod su namerno izostavljeni pojedini segmenti.

Ako tekst koji se nalazi ispod nije čitljiv (sadrži kukice, znakove pitanja ili nečitljive karaktere), molimo Vas, prijavite to ovde.

Uputstvo o načinu preuzimanja rada možete pročitati ovde.

VISOKA ŠKOLA MODERNOG BIZNISA

BEOGRAD

SEMINARSKI RAD IZ PREDMETA: GLOBALNI MENADŽMENT I POSLOVNA DIPLOMATIJA

TEMA: EVROPSKE INTEGRACIJE

BEOGRAD, 2010 SADRŽAJ TOC \o "1-3" \h \z \u

EVROPSKE INTEGRACIJE

UVOD

Evropa je po svojoj veličini drugi najmanji kontinent koji zauzima oko 8 % zemljine površine, što čini manje od četvrtine Azije, ili trećinu Afrike. Tokom istorijskog razvoja Evropa je doživljavala burne promene od snažnog razvoja svoje ekonomske i političke moći tokom XVI, XVII i XVIII veka, do gubljenja stečenih pozicija tokom prve polovine XX veka.

Nakon Drugog svetskog rata, zapadna Evropa je, zahvaljujući sopstvenim naporima i američkoj vojnoj i ekonomskoj pomoći, koja je usledila kao rezultat politike hladnog rata, krenula putem oporavka. Evropljani su postepeno modifikovali sistem nacionalnih država, idući ka Evropskoj uniji i NATO. Ujedinjenje sa bivšim socijalističkim zemljama Centralne i Istočne Evrope, od 1989. godine na ovamo, Evropu je stavilo pred nove mogućnosti i izazove.

1. PRIRODA EVROPSKE UNIJE

Evropsku uniju je teško teorijski definisati, iz dva osnovna razloga. Prvo, Unija je savremen i dinamičan fenomen. Drugo, Evropska unija je danas toliko kompleksna da svaki pokušaj sveobuhvatnog teoretisanja o njoj ostaje isuviše načelan, vremenski ograničen i delimičan.

Uopšteno govoreći, integracija podrazumeva sastavljanje odvojenih delova u celinu. Pri tome, definicije integracije od strane ekonomista i politikologa se razlikuju. Dok prvi, ekonomisti, pretežno insistiraju na precesima spajanja nacionalnih ekonomija, drugi, politikolozi, se više fokusiraju na efekte integracije po nacionalni suverenitet država i na ponašanje političkih struktura u procesu političkog odlučivanja (R. A. Jones, 2001: 35). Iako se u ovoj knjizi veća pažnja posvećuje procesima ekonomskog integrisanja evropskih zemalja, naglašavamo da su ekonomski, politički i institucionalni procesi u stvarnosti snažno isprepleteni i neodvojivi.

Postoje dva ključna oblika integracije: voljne i nevoljne integracije. U istoriji ljudskog društva postoje mnogi primeri nevoljnog oblika integrisanja, poput nasilnog integrisanja više samostranih država nakon boljševičke revolucije u sovjetsku federaciju, regionalne ekonomske integracija zemalja u Istočne Evrope u toku komunističke vladavine, i drugih. Za razliku od takvih primera, Evropska unija je zasnovana na principu dobrovoljnosti, jer se ni jedna zemlja ne prisiljava na priključenje, niti se ijedna zemlja sprečava

da napusti Evropsku uniju. Važna karakteristika evropskog integracionog procesa je da je Evropska unija od svog nastanka razvijala dobrovoljnu političku i ekonomsku integraciju zemalja članica.

Tokom čitavog istorijskog razvoja Evropske unije postavljalo se pitanje njene prirode: da li je Evropska unija federalna, konfederalna država, ili međunarodna organizacija? Unija ima mnogo karakteristika federalne države, poput sve moćnijeg parlamenta i suda pravde. Takođe, Evropska unija ima svoju redistributivnu politiku (uglavnom u oblasti poljoprivrede, regionalnog razvoja, društvenih fondova i podrške razvoju) i regulatornu politiku (koja je proizvod detaljnog procesa pregovaranja). Međutim, za razliku od federalne države Evropska unija je zasnovana na međudržavnim ugovorima i politička moć koju imaju države članice u donošenju odluka nema paralelu ni u jednoj postojećoj federaciji. Takođe, Unija ima neke od karakteristika konfederativne države. Konfederacija je slobodniji sporazum od federacije, jer u njoj učestvujuće jedinice zadržavaju viši stepen samostalnosti. Konfederacija je dobrovoljni savez država, ali ima svoje nadnacionalne institucije. Produblјivanje integracije Evropske unije u poslednje dve decenije pomerilo je Evropsku uniju od konfederalnog prema federalnom modelu, tako da je ona danas više nego konfederacija, ali je i manje nego potpuna federacija. Konačno, iako Evropska unija nije klasična federalna država niti klasična konfederacija, ona nije ni međunarodna organizacija kao što su to Ujedinjene Nacije, Svetska trgovacka organizacija i druge, jer je Evropska unija daleko više nadnacionalna nego bilo koja od ovih organizacija i ima veći stepen institucionalne i političke integracije između svojih članica.

...

-----OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD
MOŽETE PREUZETI NA SAJTU.-----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL:

maturskiradovi.net@gmail.com